

Dosarul nr.1a-132/18

nr. 02-1a-1080-17012019

DECIZIE

26 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător

Spoială Alexandru

judecători

Furdui Sergiu
Mânăscuță Igor

grefier

Țigănașu Adelina

cu participarea:

procurorului
avocaților

Harti Vladislav
Berliba Viorel, Ciurac Nicolae,
XXXXXXXXXX, Ungurean Ivan

a judecat, în ședință publică, apelul inculpatei Țicu Ina și avocaților XXXXXXXXXXXX, Ungurean Ivan, în interesele inculpatei Țicu Ina și apelul inculpatului Sterpu Vadim declarate împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul central) nr.1-214/2018 din 20 decembrie 2018, în cauza penală de condamnare în privința lui

XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, moldoveancă, cetățeană a Republicii Moldova, cu studii superioare, celibatară, un copil minor la întreținere, fără antecedente penale, IDNP XXXXXXXXXXXXXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.1 Codul penal,

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 04 iunie 2018 - 20 decembrie 2018, în instanța de apel: 17 ianuarie 2019 – 26 aprilie 2019.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul, pledează pentru admiterea apelurilor declarate din alte motive.

Avocații inculpaților și inculpații solicită admiterea apelurilor declarate la caz.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal –

CONSTATĂ :

1. XXXXXXXXXXXX" lang="RO">Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul central) nr.1-214/2018 din 20 decembrie 2018, a fost hotărât: XXXXXXXXXXXX a fost declarată vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Codul penal și i s-a stabilit pedeapsă – 3 (trei) ani închisoare cu amendă în mărime de 3700 (trei mii șapte sute) unități convenționale, ceia ce constituie 185000 (una sută optzeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 (cinci) ani; în temeiul art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat pedeapsa cu închisoare stabilită lui XXXXXXXXXXXX pe un termen de probă de 2 (doi) ani; se încasează de la XXXXXXXXXXXX, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 700 (șapte sute) lei, în rest pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată se respinge, ca fiind neîntemeiată; se confiscă din contul inculpatei Nacu Lilia în beneficiul statului suma de 19660 (nouăsprezece mii șase sute șazeci) lei, echivalentul a 1000 euro, ca bunuri rezultate din infracțiune, care sunt depuși în contul Trezoreriei de Stat la 22 mai 2018, contul operațiunii P102/19660; soarta corpurilor delictive o va hotărî instanța care va examina cauza penală disjunctă în privința celorlalți doi inculpați.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpata Nacu Lilia, exercitând funcția de ofițer superior de urmărire penală în cadrul Secției de Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Strășeni, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (1) din Codul penal și art. 2 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din XXXXXXXXXXXX, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanente drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar atribuțiilor funcționale, reglementate de art. 22 alin. (1) lit. a), c), d), f), f1), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. art. 2 din Legea nr. 25 din XXXXXXXXXXXX privind Codul de conduită al funcționarului public.

contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din XXXXXXXXXX, conform căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Constituția Republicii Moldova, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, contrar prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 25 din XXXXXXXXXX privind Codul de conduită a funcționarului public, care stabilește că funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice; contrar art. 15 lit. d), e) și j) al Legii nr. 90 din XXXXXXXXXX cu privire la prevenirea și combaterea corupției, care prevede fapta de comportament coruptional, beneficierea de privilegii pentru a obține pentru sine sau pentru alte persoane a bunurilor profitând de situația de serviciu; primirea de la orice persoană fizică sau juridică de cadouri sau avantaje, care le pot influența corectitudinea în exercitarea funcției; având potrivit pct. 9.1 a) și 9.2 a) fișei de post, și prevederilor art. 57 Codul de procedură penală, atribuții de serviciu în domeniul cercetării calitative și sub toate aspectele a infracțiunilor ce țin de competența lor, propune procurorului clasarea cauzei penale.

Pe parcursul lunii ianuarie 2018, aflându-se pe teritoriul mun. Strășeni, activînd în funcția de ofițer superior de urmărire penală a Inspectoratului de poliție Strășeni, fiind persoană publică, avînd în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligată în conformitate cu obligațiunile funcționale de a efectua urmărirea penală în cauzele penale aflate în gestiune în limitele competenței sale, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectivă și imparțială, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, exercitînd urmărirea penală pe cauza penală nr. 2017330603, pornită pe faptul acțiunilor de huliganism comise de către cet. Baci Toader, a pretins, precum și a acceptat oferta de la ultimul prin intermediul colegului său de serviciu ofițerul de urmărire penală Sterpu Vadim și ofițerul operativ de sector al Inspectoratului de poliție Strășeni Țicu Ina, în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1000 euro, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale contrar acestuia, manifestată prin întocmirea raportului cu propunerea de încetare a urmăririi penale întocmit la data de 26 ianuarie 2018.

Astfel, întru realizarea intenției infracționale, pe parcursul lunii ianuarie 2018, a acceptat oferta, enunțată de către Țicu Ina prin intermediul lui Sterpu Vadim, în interesele lui XXXXXXXXXX, pretinzînd de la ultimul, prin intermediul lui Sterpu Vadim și Țicu Ina, suma de 1000 euro, pentru a emite raportul de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2017330603.

Ulterior, Nacu Lilia, continuîndu-și faptele infracționale, acționînd conform înțelegerii cu Sterpu Vadim, Țicu Ina și XXXXXXXXXX, aflîndu-se în mun. Strășeni, fiind în procesul de examinare a cauzei penale nr. 2017330603, aflate în gestiune, a emis, la data de 26 ianuarie 2018 raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, prin care a propus scoaterea de sub urmărire penală a bănuितului XXXXXXXXXX din motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Codul penal, clasarea cauzei penale, cu pornirea unei proceduri contravenționale separate în privința acestuia.

3. Nefiind de-acord cu sentința în cauză, inculpata Țicu Ina și avocații Berliba Viorel, Ungurean Ivan, în interesele inculpatei Țicu Ina, în termeni legali, au atacat-o cu apel, solicitînd: admiterea prezentei cereri de apel, casarea totală a sentinței de condamnare a lui Lilia Nacu, pronunțată de către Judecătoria Strășeni (sediul Central), dosarul nr. 48-1-2398-29052018 (1-214/2018), prin care au fost prejudiciate interesele legitime ale lui Ina Țicu, și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit de prima instanță, în procedură generală, asigurîndu-se dreptul la apărare și a procesului echitabil lui Ina Țicu. Constatarea și pronunțarea motivată, în temeiul prevederilor art. 29 alin.(4) Codul de procedură penală al RM, dacă a avut loc sau nu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale lui Ina Țicu, prin prisma art. 6 din CEDO, în particular dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, nemotivarea sentinței de condamnare etc.

4. Motivele apelului pot fi rezumate la următoarele: Lilia Nacu, Ina Țicu și Vadim Sterpu figurează în calitate de coînculpați în comiterea infracțiunii de corupere (corupere pasivă și corupere activă), în particular Lilia Nacu referitor la infracțiunea prevăzută la art. 324 alin. (1) C. pen. al RM, iar Ina Țicu și Vadim Sterpu - referitor la infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Codul penal al RM. Disjungînd din cauza penală nr. 2018970018, materialele cauzei care au vizat-o pe Lilia Nacu, Ina Țicu și Vadim Sterpu nu au fost audiați în calitate de martori. Lilia Nacu este inclusă în lista persoanelor care urmează a fi citate în instanța de judecată și cu siguranță procurorii o să solicite audierea acesteia în calitate de martor suplimentar. În fapt, deși și Lilia Nacu, Ina Țicu și Vadim Sterpu, au calitate de coînculpați în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (1) Codul penal al RM, respectiv, art. 325 alin. (1) Codul penal al RM, cert este faptul că instanța de judecată nu putea neglija faptul examinării în procedură generală a cauzei respective, cu atât mai mult, că au fost examinate mijloacele de probă privind coînculpații Ina Țicu și Vadim Sterpu. Procuratura Anticorupție nu a solicitat, iar instanța de fond nu a audiat pe Ina Țicu și Vadim Sterpu în calitate de martori pe baza examinării materialelor cauzei penale referitor la Lilia Nacu, vizați în aceeași cauză penală, în calitate de coînculpați. În acest sens, s-a încălcat cras dreptul la un proces echitabil, inclusiv dreptul la egalitatea armelor și apărare, cu toate că Ina Țicu și Vadim Sterpu puteau face declarații pertinente și concludente asupra circumstanțelor cauzei respective, inclusiv asupra persoanei vizate - Lilia Nacu și asupra relațiilor cu aceasta. Or, la baza probării vinovăției inculpatei Lilia Nacu, instanța de fond a plasat și anumite probe acumulate în cadrul urmăririi penale și acceptate de către inculpatul Lilia Nacu, neavînd careva obiecții, în particular, procesul-verbal de percheziție la domiciliul și biroul de serviciu a lui Ina Țicu din 09 februarie 2018, procesul-verbal de percheziție la domiciliul și biroul de serviciu ale lui Vadim Sterpu din 09 februarie 2018 (f.d.7-8). Decizia de a separa anumite materiale ale cauzei penale și utilizarea ulterioară a elementelor de probă care rezultă din procedura accelerată (la 15 decembrie 2018 au fost disjuncte materialele din cauza penală nr. 2018970018, iar la 20 decembrie 2018 a fost pronunțată sentința motivată) prejudiciază irecuperabil interesele legitime ale lui Ina Țicu și Vadim Sterpu. Nu a existat nicio motivare sau obligație procesuală de a separa procedurile, decît scopul aparent al obținerii unor declarații denaturate în raport cu Ina Țicu și Vadim Sterpu și cu faptele comise de către aceștia. Atît în calitate de martor, cît și în altă calitate, Ina Țicu și Vadim Sterpu nu au participat la examinarea cauzei penale nr. 48-1-2398-29052018 (1-214/2018), în care a fost vizată Lilia Nacu, fapt care pune în evidență momentul că nu a fost posibil de a aduce dovezi sau contesta deciziile sau probele referitoare la acest caz. Declarațiile lui Lilia Nacu, care este o persoană-cheie în cauza penală referitoare la infracțiunea de corupere, în care coînculpați figurează și Ina Țicu, și Vadim Sterpu (cauza penală nr. 2018970018) nu pot fi credibile. Or, aceste declarații vin ca urmare a unei învinuiri de comiterea infracțiunii prin implicarea tuturor (Lilia Nacu - corupere pasivă, iar Ina Țicu și Vadim Sterpu - corupere activă) și este evident interesul din partea lui Lilia Nacu în rezultatul procedurilor derulate. Prin dosarul nr.48-1-2398-29052018(1-214/2018) care a fost condamnată Lilia Nacu pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Codul penal al RM, nefiind atrași în proces și Ina Țicu și Vadim Sterpu, a fost examinat cu încălcarea standardelor naționale și internaționale în materie, fiind prejudiciate irecuperabil interesele legitime ale lui Ina Țicu și Vadim Sterpu, inclusiv dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil (egalitatea armelor și contradictorialitatea), prezumția nevinovăției etc. Iar procedura simplificată (art. 364¹ Codul de procedură penală al RM), acceptată de către instanța de judecată, a fost viciată, prin prisma lipsei obiectivității și imparțialității la aprecierea probelor, ca fiind pertinente, concludente, veridice și suficiente, impunîndu-se judecarea cauzei în procedură generală. Cu toate că Lilia Nacu a recunoscut în ședința de judecată în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, nesolicitînd administrarea de probe noi, instanța a admis o interpretare extensivă defavorabilă, trasată de către partea acuzării, și a condamnat-o pe Lilia Nacu pe baza unei norme, care nu conține un temei juridic al răspunderii penale pentru faptele acesteia, adică nu sunt încadrate juridic în mod corect. Pe baza acestei condamnări ilegale, sunt afectate și interesele legale ale coînculpaților Ina Țicu și Vadim Sterpu. Or, se precizează de către partea acuzării precum că Lilia Nacu a comis infracțiunea de corupere pasivă, prevăzută de art. 324 alin. (1) Codul penal al RM, iar Ina Țicu și Vadim Sterpu au comis infracțiunea de corupere activă, prevăzută de art. 42 alin. (3) (respectiv alin.5, art.325 alin.1 Codul penal al RM. Pe măsură ce nu a fost încadrată juridic corect fapta coînculpatei Lilia Nacu în comiterea infracțiunii de corupere pasivă, prevăzută de art. 324 alin.(1) Codul penal al RM, se atestă o încadrare juridică

abuzivă și contrară legii a faptelor comise de către Ina Țicu și Vadim Sterpu. Se constată lipsa temeiului juridic al răspunderii penale a Liliei Nacu conform art. 324 alin. (1) Codul penal al RM, iar instanța de judecată nici nu a dat apreciere încadrării juridice incorecte a faptelor comise de către aceasta, precum și în afara unor probe pertinente, concludente, veridice și suficiente. Or, probele administrate denotă un alt tablou normativ incident, în afara unei încadrări a faptelor infracționale potrivit normei invocate. Instanța de fond nici nu a constatat aceste semne obiective și subiective constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, iar probele administrate de către instanță chiar denotă un alt tablou factual, care nicidecum nu este incident infracțiunii de corupere pasivă comisă de către Lilia Nacu. Acest ultim moment este important și pentru fapta reținută pentru Ina Țicu și Vadim Sterpu. Or, o încadrare juridică eronată a faptelor Liliei Nacu poate angaja o răspundere penală abuzivă și a coînculpaților Ina Țicu și Vadim Sterpu, pentru infracțiunea de corupere activă (art. 325 alin. (1) Codul penal al RM). Este absolut nejustificată o abordare generală și abstractă a infracțiunii, prin intermediul conținutului normativ, în afara unor circumstanțe concrete ale acesteia. Or, nu există în realitate o componentă de infracțiune, un model abstract al acesteia, ci o infracțiune concretă, un caz particular. În acest sens, este incorectă abordarea instanței de judecată, care conchide și generalizează, precum că „din analiza coroborată a probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, se constată că a fost răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatei Lilia Nacu, iar acțiunile acesteia au fost corect încadrate în prevederile art. 324 alin. (1) Codul penal al RM, ca corupere pasivă, adică acceptarea ofertei, pretinderea, prin mijlocitor, de către o persoană publică de bani, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale contrar acesteia, fiind respectate prevederile art. 101 Codul de procedură penală a RM din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor”. Or, nu poate fi reținută, în faptele unei singure persoane și fapta prejudiciabilă de pretindere de bani, și cea de acceptare a ofertei. În context, inițiativa derivă de la persoane diferite, în cazul pretinderii această inițiativă aparținând coruptului, în cazul acceptării ofertei - coruptorului. În al doilea rând, nu se cunoaște care a fost conținutul ofertei acceptate, din materialele cauzei penale rezultând doar conținutul remunerației ilicite în formă de bani în valoare de 1000 Euro. În al treilea rând, nu s-a pus în valoare legătura directă și nemijlocită între scopul infracțiunii real invocat de către Lilia Nacu, și anume „încetarea cauzei penale în privința lui Toader Baciu contra unei sume de bani, și limitele atribuțiilor de serviciu ale Liliei Nacu. În al patrulea rând, nu a fost elucidat conținutul atribuțiilor de serviciu ale Liliei Nacu prin prisma scopului prevăzut de lege și care a fost legătura acestuia cu materializarea reală și nemijlocită a scopului lui XXXXXXXXXXXX de către alte persoane (în particular de către procurorul de caz - Ana Gureu). În al cincilea rând, pe măsură ce interesul real în materializarea unor fapte infracționale aparținea lui Toader Baciu, iar Lilia Nacu a declarat în fața instanței de fond că „nici cu Ina Țicu și nici cu Toader Baciu n-a discutat referitor la bani”, atunci nu este clară legătura directă și nemijlocită de la coruptor la corupt, adică de la Vadim Sterpu la Lilia Nacu, în aceeași măsură ca și cum ar fi fost de la Ina Țicu la Lilia Nacu și de la Tudor Baciu la Lilia Nacu.

5. XXXXXXXXXXXX" lang="RO">Nefiind de-acord cu sentința în cauză, inculpatul Sterpu VadimXXXXXXXXX" lang="RO">, în termeni legali, a atacat-o cu apel, solicitând admiterea prezentei cereri de apel, casarea totală a sentinței de condamnare a lui Lilia Nacu, pronunțată de către Judecătoria Strășeni (sediul Central), dosarul nr. 48-1-2398-29052018 (1-214/2018), prin care au fost prejudiciate interesele legitime ale lui Vadim Sterpu, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, în procedură generală, asigurându-se dreptul la apărare și a procesului echitabil lui Vadim Sterpu. Constatarea și pronunțarea motivată, în temeiul prevederilor art. 29 alin.(4) Codul de procedură penală al RM, dacă a avut loc sau nu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale lui Ina Țicu, prin prisma art. 6 din CEDO, în particular dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, nemotivarea sentinței de condamnare etc

6. Motivele apelului pot fi rezumate la următoarele: că analiza coroborată a probelor puse la baza condamnării Liliei Nacu denotă cu certitudine faptul că Lilia Nacu nu a comis infracțiunea de corupere pasivă, ci un trafic de influență în modalitatea cumpărării de influență. Această influență era necesară pentru XXXXXXXXXXXX, care a și cumpărat-o, prin intermediul Inei Țicu și a lui Vadim Sterpu. Aceștia din urmă au fost participanți la infracțiunea de trafic de influență în modalitatea cumpărării de influență. Este evident că Vadim Sterpu și Ina Țicu și-au recunoscut pe deplin vinovăția, dar încadrarea juridică corectă a depins de partea acuzării și instanța de judecată. Pe măsură ce instanța de judecată a admis examinarea în procedură simplificată (art. 364¹ Codul penal al RM) în privința Liliei Nacu, încadrând incorect faptele comise de către aceasta, se prejudiciiază *cras* interesele legitime ale lui Vadim Sterpu și ale lui Ina Țicu și, care nu poate fi în niciun mod organizator, respectiv complice la infracțiunea de corupere activă, dacă încadrarea juridică a faptelor Liliei Nacu erau, în mod corect și justificat, încadrate în baza traficului de influență în modalitatea vânzării de influență. În concluzie, cert este faptul că sentința de condamnare în privința Liliei Nacu a deviat categoric, în proces de administrare și apreciere a probelor, prin prisma temeiului juridic al răspunderii penale pentru infracțiunea de corupere pasivă, prevăzută de art. 324 alin. (1) Codul penal al RM.

7. În cadrul ședinței instanței de apel, procurorul Harti Vladislav a pledat pentru admiterea apelurilor înaintate de inculpata Țicu Ina și avocaților XXXXXXXXXXXX, Ungurean Ivan în interesele inculpatei Țicu Ina și apelul inculpatului Vadim Sterpu, din motivul că prima instanță s-a expus referitor și la alte persoane. Avocații inculpaților și inculpații s-au expus pentru admiterea apelurilor declarate.

8. XXXXXXXXXXXX;mso-bidi-font-style:italic" lang="RO">Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră apelurile ca fiind fondate și pasibile de a fi admise, cu casarea integrală a sentinței și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță din următoarele considerente.

9. Conform art.414 alin.1 Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel*. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

10. Conform art.415 alin.1-2 Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33-35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.*

11. Colegiul penal menționează că, în sensul cerințelor art.414 Codul de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpată și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Codul de procedură penală.

12. Colegiul penal reține că, prin încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) nr.1-214/2018 din 15 decembrie 2018, a fost dispusă disjungerea cauzei penale privind învinuirea dnei Nacu Lilia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.1 Codul penal din cauza penală privind învinuirea lui Lilia Nacu, Ina Țicu și Vadim Sîrbu. Motivul disjungerii rezidă în faptul că inculpata Nacu Lilia a solicitat examinarea cauzei în privința XXXXXXXXXXXX în baza art.364¹ Codul de procedură penală.

13. La caz, Colegiul penal reține că prezumția nevinovăției, prevăzută de art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 8 Codul de

procedură penală, art. 6 § 2 din Convenția Europeană, reprezintă unul dintre aspectele procesului echitabil într-un caz penal. De aceea, în hotărârile instanțelor de judecată nu ar trebui să fie utilizate formulări din conținutul cărora ar rezulta că o persoană a săvârșit o infracțiune în timp ce în privința acelei persoane lipsește o hotărâre de condamnare care a intrat în vigoare. Dacă cauza în privința mai multor învinuși este disjunctă într-o procedură separată, în sentință se indică despre săvârșirea infracțiunii de către inculpat împreună cu alte persoane, fără precizarea numelui și prenumelui lor. Or, aceste concluzii sânt menite de a exclude violarea prezumției nevinovăției și a altor drepturi fundamentale ale persoanei.

14. Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal constată că, prima instanță a comis erori de drept care pot fi remediate doar prin casarea sentinței emise și rejudecarea cauzei, or prima instanță a constatat comiterea faptei infracționale săvârșite de către Nacu Lilia, Țicu Ina și Sterpu Vadim, deși în privința ultimilor cauza penală a fost disjunctă, neparticipând la examinarea cauzei penale nr.1-214/2018. În acest sens, Colegiul penal reține că, în afară de fapta inculpatei Nacu Lilia, prima instanță a constatat și fapta comisă de către Țicu Ina și Sterpu Vadim, deși instanța respectivă, după dispunerea disjungerii, nu mai era competentă să se expună referitor la acțiunile acestor două persoane. Astfel, prima instanță a încălcat prevederile art.385 alin.(1) Codul de procedură penală, prin indicarea nor fapte ca fiind comise de persoane în privința cărora nu examina cauza penală.

15. Colegiul penal, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Codul de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, constată următoarele circumstanțe de fapt: Nacu Lilia, exercitând funcția de ofițer superior de urmărire penală în cadrul Secției de Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Strășeni, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (1) din Codul penal și art. 2 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, persoană publică, avînd în virtutea acestei funcții permanente drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptînd benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decît cele de serviciu, contrar atribuțiilor funcționale, reglementate de art. 22 alin. (1) lit. a), c), d), f), f1), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 2 din Legea nr. 25 din 22.02.2008 privind Codul de conduită al funcționarului public, contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, conform căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Constituția Republicii Moldova, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, contrar prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 25 din XXXXXXXXXX privind Codul de conduită a funcționarului public, care stabilește că funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice; contrar art. 15 lit. d), e) și j) al Legii nr. 90 din XXXXXXXXXX cu privire la prevenirea și combaterea corupției, care prevede fapta de comportament corupțional, beneficierea de privilegii pentru a obține pentru sine sau pentru alte persoane a bunurilor profitînd de situația de serviciu; primirea de la orice persoană fizică sau juridică de cadouri sau avantaje, care le pot influența corectitudinea în exercitarea funcției; avînd potrivit pct. 9.1 a) și 9.2 a fișei de post, și prevederilor art. 57 Codul de procedură penală, atribuții de serviciu în domeniul cercetării calitative și sub toate aspectele a infracțiunilor ce țin de competența lor, propune procurorului clasarea cauzei penale.

Pe parcursul lunii ianuarie 2018, aflîndu-se pe teritoriul mun.Strășeni, activînd în funcția de ofițer superior de urmărire penală a Inspectoratului de poliție Strășeni, fiind persoană publică, avînd în virtutea acestei funcții permanente drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligată în conformitate cu obligațiunile funcționale de a efectua urmărirea penală în cauzele penale aflate în gestiune în limitele competenței sale, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectivă și imparțială, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, exercitînd urmărirea penală pe cauza penală nr. 2017330603, pornită pe faptul acțiunilor de huliganism comise de către cet. XXXXXXXXXX, a pretins, precum și a acceptat oferta de la ultimul prin intermediul a două persoane, în privința cărora cauza penală a fost disjunctă într-o procedură separată, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1000 euro, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale contrar acesteia, manifestată prin întocmirea raportului cu propunerea de încetare a urmăririi penale întocmit la data de 26 ianuarie 2018. Astfel, întru realizarea intenției infracționale, pe parcursul lunii ianuarie 2018, a acceptat oferta, enunțată de către o persoană prin intermediul unei alte, în interesele lui XXXXXXXXXX, pretinzînd de la ultimul, prin intermediul celor două persoane, suma de 1000 euro, pentru a emite raportul de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2017330603. Ulterior, Nacu Lilia, continuîndu-și faptele infracționale, acționînd conform înțelegerii cu cele două persoane și XXXXXXXXXX, aflîndu-se în mun. Strășeni, fiind în procesul de examinare a cauzei penale nr. 2017330603, aflate în gestiune, a emis, la data de 26 ianuarie 2018 raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, prin care a propus scoaterea de sub urmărire penală a bănușului XXXXXXXXXX din motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Codul penal, clasarea cauzei penale, cu pornirea unei proceduri contravenționale separate în privința acestuia.

16. XXXXXXXXXX lang="RO">Colegiul penal constată cu certitudine că Nacu Lilia a comis infracțiunea prevăzută de art.324 alin.1 Codul penal – după semnele calificative: *coruperea pasivă, adică acceptarea ofertei, pretinderea, prin mijlocitor, de către o persoană publică de bani, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale contrar acesteia.*

17. XXXXXXXXXX;layout-grid-mode: line;mso-bidi-font-style:italic" lang="RO">Vinovăția.XXXXXXXX" lang="RO"> inculpatei Nacu Lilia XXXXXXXXXX"="" lang="RO">în comiterea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin. Probele administrate la faza de urmărire penală XXXXXXXXXX;mso-bidi-font-style:italic" lang="RO">sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, XXXXXXXXXX;layout-grid-mode:line" lang="RO">find probele stipulate în rechizitoriu. Inculpata a recunoscut integral vinovăția atît în cadrul ședinței primei instanțe, cît și în cadrul ședinței instanței de apel. În prima instanță, la solicitarea inculpatului, cauza a fost examinată în procedura simplificată – judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

18. Conform art.364¹ alin.1 Codul de procedură penală, *pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.* Procedura simplificată a judecării cauzelor penale pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală reprezintă de fapt o procedură abreviată ce are la bază o pledoarie de vinovăție și poate fi aplicată dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: cererea inculpatului să intervină pînă la începerea cercetării judecătorești în prima instanță; cererea inculpatului trebuie să conțină mențiuni privind recunoașterea totală și necondiționată a faptei incriminate în legătură cu care a fost deferit justiției și renunțarea la dreptul de a solicita examinarea altor probe; probele administrate în faza de urmărire penală să fie suficiente și de natură să permită stabilirea unei pedepse.

19. Prin urmare, opțiunea de recunoaștere a vinovăției și solicitarea de a se examina cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală este un drept discreționar și exclusiv al inculpatului. Fiecare persoană, care are statutul de inculpat, poate solicita cele sus-menționate. Legislația procesual-penal nu stabilește restricție nici în cazul în care cauza penală este transmisă în judecată în privința mai multor inculpați. La caz, opunerea celorlalți inculpați sau impresia celorlalți inculpați că se agravează cumva situația acestora nu constituie un impediment pentru acceptarea cererii celui/alți inculpat de examinare a cauzei sale în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Codul de procedură penală. Modalitatea de apărare a unui inculpat nu poate depinde de modalitatea de apărare a celorlalți inculpați.

20. Pentru instituirea unui just echilibru dintre interesele justiției, apărarea drepturilor celorlalți inculpați, pe de o parte, și dreptul persoanei de a se examina cauza XXXXXXXXXX în procedură simplificată, a fost instituită posibilitatea audierii în calitate de martor a persoanei respective (persoana care a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată) în cauza penală în privința celorlalți inculpați. Deja în următorul proces, instanța judecătorească, după caz, poate audia persoana respectivă și va da apreciere acestor declarații. Regulile de apreciere a probelor rămîn aceleași. Deci, instanța de judecată va da apreciere declarațiilor martorului respectiv (la caz, Nacu Lilia) în coroborare cu toate probele examinate. De asemenea, în acel proces nici o probă nu are o valoare stabilită sau superioară altor probe. Deci, condamnarea unei persoane nu implică în mod automat condamnarea celorlalți inculpați. În cel de-al doilea proces urmează să se analizeze probele atît separat, cît și în coroborare, urmînd să se analizeze admisibilitatea probelor etc. Dacă există o singură probă de condamnare a unei persoane nu suntem în drept să procedăm la

urmeaza sa se analizeze admisibilitatea probei etc. Deci, existenta unei solutii de condamnare a unei persoane nu suprima dreptul de a contesta decizia de condamnare a celorlalți inculpați.

21. Conform art.401 alin.1 Codul de procedură penală, *pot declara apel: 1) procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă; 2) inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă. Sentințele de achitare sau de încetare a procesului penal pot fi atacate și în ce privește temeiurile achitării sau încetării procesului penal; 3) partea vătămată, în ce privește latura penală; 4) partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă; 5) martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora; 6) orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.* Persoanele enumerate în pct.6) al normei sus-menționate nu dețin dreptul deplin de a contesta. Aceste persoane sunt în drept să conteste sentința doar în partea în care le sunt prejudiciate interesele legitime. La caz, Colegiul penal a constatat că interesele legitime au fost prejudiciate în măsura în care numele și prenumele acestor două persoane au fost menționate în partea în care s-a constatat fapta. Calificarea faptei inculpatei Nacu Lilia și fapta constatată în prezenta decizie nu le afectează în nici un mod interesele legitime ale apelanților. Prin urmare, apelanții nu pot contesta calificarea unei fapte, atât timp cât calificarea faptei acestora (posibila calificare a faptelor acestora) urmează să fie obiectul unei examinări separate cu garantarea tuturor drepturilor și intereselor procedurale stabilite.

22. Mai mult, Colegiul penal reține că calificarea faptei comise de către Nacu Lilia nu este contestată de către procuror și nici de către inculpata Nacu Lilia, persoane care sunt în drept să conteste sentința în latura penală. În ședința de judecată inculpata Nacu Lilia și apărătorul său au solicitat admiterea apelurilor declarate. Asemenea solicitare nu este echivalentă cu exprimarea procesuală a dezacordului cu soluția adoptată de prima instanță. Exprimarea dezacordului cu soluția instanței de judecătorești are loc printr-o singură cale – exercitarea căii de atac (la caz, a apelului). Inculpata nu a depus apel prin ce a exprimat procesual acordul său cu sentința pronunțată. Deci, în partea calificării faptei, sentința nu a fost contestată de către subiecții cu drept de a contesta sentința în această parte.

23. Conform art.7 alin.1 Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.* Conform art.61 alin.1-2 Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

24. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

25. Conform art.75 alin.1-2 Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

26. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărării pedepsei.

27. Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei Nacu Lilia, Colegiul penal va ține cont de prevederile art.7,61,75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

28. Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

29. Colegiul penal constată că, inculpata Nacu Lilia a recunoscut vina în cele comise, Colegiul penal menționează că nu o consideră ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanțele respective i s-ar acorda o dublă valență juridică. Recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art.364¹ Codul penal, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului. Cu referire la art.77 Codul penal, careva circumstanțe agravante nu au fost constatate.

30. Conform art.90 alin.1 Codul penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.*

31. O condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a

executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Codul penal.

32. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, Colegiul penal ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia. Inculpata Nacu Lilia vina o recunoaște integral, se căiește de cele comise, are la întreținere un copii minor. La caz, urmează a fi reținut circumstanța că atitudinea inculpatei Nacu Lilia după săvârșirea infracțiunii, rezultând din prezentarea XXXXXXXXXX în fața autorității, comportarea sinceră în cursul procesului și aprecierea morală negativă a acțiunilor sale infracționale și având în vedere circumstanțele atenuante constatate în cauză, judecata conchide că în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Codul penal și ajunge la concluzia că, restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea acesteia poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, cu stabilirea unui termen de probă.

33. Având în vedere cele menționate și ținând cont de prevederile art. 364¹ Codul de procedură penală, Colegiul penal consideră necesar a aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu amendă în mărime de 3700 (trei mii șapte sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 (cinci) ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal, condamnarea cu suspendare a executării pedepsei cu închisoare, adică, suspendarea executării pedepsei privative de libertate pe un termen de probațiune de 2 ani, instanța apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă în mărimea indicată va asigura, un comportament adecvat al inculpatei și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Reieșind din circumstanțele cauzei și prevederile legii penale, având în vedere lipsa circumstanțelor agravante în vinovăția inculpatei și prezența celor atenuante instanța concluzionează că corijarea și reeducarea inculpatei este posibilă prin aplicarea pedepsei stabilite mai sus.

34. Colegiul penal constatat că, din contul „Cheltuieli speciale” al Centrului Național Anticorupție, au fost eliberate mijloace bănești în sumă de 1000 euro, care au fost utilizate în cadrul măsurii speciale de investigație controlul transiterii banilor, care la data de 19 ianuarie 2018, de către cet. XXXXXXXXXX, sub controlul ofițerilor de investigație ai Centrului au fost transmiși ofițerului operativ de sector al IP Strășeni, Țicu Ina, care la rîndul ei, prin intermediul ofițerului de urmărire penală, Sterpu Vadim, a transmis aceste mijloace bănești inculpatei Nacu Lilia, care însă ulterior nu au fost depistate. Mijloacele bănești în sumă de 1000 euro, care au fost utilizate în cadrul măsurii speciale de investigație controlul transiterii banilor, Nacu Lilia i-a depus pe contul Ministerului Finanțelor – Trezoreria de stat (f.d.250). Astfel prin urmare, raportînd circumstanțele de fapt constatate la norma de drept citată supra, Colegiul penal a ajuns la concluzia de a confisca din contul inculpatei Nacu Lilia în beneficiul statului suma de 19660 lei, echivalentul a 1000 euro, ca bunuri rezultate din infracțiune, care sunt depuși pe contul Trezoreriei de Stat la 22 mai 2018, contul operațiunii P102/19660.

35. Cu referire la cheltuielile de judecată solicitate a fi încasate de la inculpata Nacu Lilia, Colegiul penal consideră rațional și necesar de a încasa de la ultima suma de 700 lei (2100/3), cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la întocmirea raportului de expertiză nr. 08 din 17 ianuarie 2018, în rest pretenția cu privire la încasarea sumei de 26872 lei cu titlu de cheltuieli judiciare compuse din cheltuielile pentru salariul procurorului, salariul consultantului procurorului, salariului șoferului, consumabile, cheltuieli de deplasare și combustibil pentru deplasarea cu autoturismul, Colegiul penal o va respinge ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele argumente.

36. Conform art.227 Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

37. Conform art. 229 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

38. La caz, Colegiul penal consideră necesar de a stabili că, pot fi încasate doar acele cheltuieli de judecată care sînt incluse în rechizitoriu. În rechizitoriu sînt stipulate cheltuielile de salarizare a procurorului, consultantului procurorului și consumabile. Legislația procesual-penală stabilește în mod exhaustiv care sume pot fi considerate ca cheltuieli de judecată și, respectiv, pot fi încasate. De asemenea, este important ca aceste cheltuieli să fie condiționate de existența cauzei penale concrete, după regula: de n-ar fi cauza penală, n-ar fi fost cheltuielile respective. Salarizarea procurorului și a consultantului procurorului este efectuată în conformitate cu Legea privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. Aceste norme prevăd salarizarea în sumă fixă, indiferent de numărul cauzelor aflate în exercitare sau conducere. Deci, salariul solicitat în calitate de cheltuieli urma a fi achitat indiferent de existența cauzei penale respective.

39. La caz, Colegiul penal reține că indiferent dacă era instrumentată prezenta cauză sau altă cauză penală, sau nu ar fi fost instrumentată nici o cauză penală, utilizarea acestor cheltuieli ar fi existat indiferent de existența cauzei penale respective. Instanța de judecată constată că, dovada altor cheltuieli de judecată nu a fost prezentat și respectiv, nu vor fi încasate cheltuielile judiciare.

40. În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal -

DE C I D E:

Se admit apelul inculpatei Țicu Ina și avocaților XXXXXXXXXX, Ungurean Ivan, în interesele inculpatei Țicu Ina și apelul inculpatului Sterpu Vadim declarate împotriva sentinței Judecătorei Strășeni (sediul central) nr.1-214/2018 din 20 decembrie 2018 casînd integral sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

XXXXXXX se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.1 Codul penal și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu amendă în mărime de 3700 (trei mii șapte sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu art.90 Codul penal, executarea pedepsei se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Se încasează de la Nacu Lilia în beneficiul statului suma de 700 (șapte sute) lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, cerința de încasare a cheltuielilor de judecată se respinge.

Se încasează de la Nacu Lilia în beneficiul statului suma de 19660 (nouăsprezece mii șase sute șazeci) lei, echivalentul a 1000 (una mie) euro, cu titlu de confiscare a bunurilor rezultate din infracțiune.

Soarta corpurilor delictive urmează a fi hotărâtă de către instanța care va examina cauza penală disjunsă în privința celorlalți inculpați.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la 05 iunie 2019, ora 14.00.

Președintele ședinței,

Judecător

Spoială Alexandru

judcător

Furdui Sergiu

judcător

Mănăscurtă Igor